

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені К. Д. УШИНСЬКОГО»

**МУЗИЧНА ТА ХОРЕОГРАФІЧНА ОСВІТА
В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНОГО
РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА**

**Матеріали і тези X Міжнародної конференції
молодих учених та студентів
(18-19 жовтня 2024 р.)**

1 том

ОДЕСА 2024

УДК: 37+78+792.8+008-021.1

Музична та хореографічна освіта в контексті культурного розвитку суспільства. Матеріали і тези X Міжнародної конференції молодих учених та студентів (Одеса 18-19 жовтня 2024 р.). — Т.1. — Одеса: ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2024. — 341 с.

Рекомендовано до друку вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського». Протокол № 4 від 31.10. 2024 р.

Рецензенти:

Мартинюк Тетяна Володимирівна, доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри-професор кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Білова Наталія Костянтинівна, кандидат педагогічних наук, професор, професор кафедри музично-інструментальної підготовки Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського».

Матеріали і тези друкуються в авторській редакції.

Технічний редактор Ганна РЕБРОВА

©Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського, 2024

методів навчання для майбутніх спеціалістів, які потім отримують величезний досвід і кваліфікаційний рівень (Макарова, 2012) .

Література

1. Дрожжина Н. В.(2002) Розвиток виконавських здібностей вокалістів у контексті музичного мистецтва естради Музична педагогіка і мистецтвознавство – Вип. 1. – с. 118.
2. Пометун О. (2002) Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід. Київ, 135 с.
3. Макаова М, (2012) Інноваційні напрями процесу вокальної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва – Київ., с. 614.
4. Кляп М. Інноваційні методи навчання у ВНЗ як інструмент інтернаціоналізації вищої освіти України. Вища освіта України. 2015. № 4. С. 45–53.
5. Моца А. А. (2017) Інноваційні технології навчання у вищій військовій освіті України: практичне застосування. Міжнародний науковий журнал Інтернаука. № 5. С. 26–34.
6. Стеблюк С.(2011) Інноваційні технології навчання у вищій школі. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Педагогіка. Соціальна робота. № 20. С. 141–142.

ЯН ЦЗЕ

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Юлія ЯКУБА

викладач

ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ДОСВІД ТАНЦІВНИКА

Анотація. У роботі досліджується проблема соціокультурного досвіду. Відокремлено сутність поняття «досвід». Виділено значення соціокультурного досвіду танцівника.

Ключові слова: досвід, танцівник, соціокультурний досвід.

SOCIO-CULTURAL EXPERIENCE OF A DANCER

Abstract. The work examines the problem of sociocultural experience. The essence of the concept of "experience" is separated. The importance of the sociocultural experience of the dancer is highlighted.

Key words: experience, dancer, socio-cultural experience.

Одним із проявів комунікативної функції танцювального мистецтва є його участь у процесі засвоєння соціокультурного досвіду особистості – знань, норм, цінностей, традицій та ін. Мистецтво танцю в цьому сенсі задовольняє потребу людини в цілісній інформації, тому мова танцю є одним із важливих засобів трансляції культурного досвіду і спадщини. На сьогодні є велика кількість мистецтвознавчих праць з питань історії і техніки танцю, проте лише фрагментарно опрацьований культурологічний підхід до його вивчення. До спроб виходу за межі мистецтвознавчого аналізу можна віднести нечисленні роздуми про танець і шляхи його розвитку видатних діячів танцювального мистецтва – А. Дункан, М. Бежара, С. Лифаря, І. Моїсеєва, В. Захарова та ін. Серед дослідників хореографічного мистецтва варто виокремити Л. Блок, Е. Корольову, Ю. Станішевського, Л. Цветкову та ін. Крім того, людській тілесності як соціокультурному феномену присвячені дослідження І. Биховської, С. Леонової, М. Матвейчук, М. Мерло-Понті, М. Мосса, Н. Чілікіної та ін. Слід відзначити й загальнотеоретичні праці з естетики та семіотики мистецтва Є. Басіна, Г. Гегеля, М. Кагана, Ю. Лотмана, А. Моля, Ч. Морріса, У. Еко та інших, у яких автори стверджують, що для того, щоб сприйняти передану інформацію, необхідно володіти його (мистецтва) мовою. Значення танцю у виховній роботі вивчено науковцями також доволі ґрунтовно, але танець – не лише засіб виховання, у танці зосереджена багатовікова історія і традиції, це вид творчості, здатний брати участь у трансляції культурного досвіду. Це питання потребує ґрунтовного і всебічного аналізу, отож мета статті – виявити сутність танцю як засобу засвоєння соціокультурного досвіду особистості (Бех, 2007).

Соціокультурний досвід — це сукупність знань, цінностей, традицій та норм, які передаються в суспільстві і формують ідентичність індивіда. Він охоплює не лише культурні аспекти, такі як мова, мистецтво та релігія, а й соціальні взаємодії, освіту та економічні умови. Цей досвід є важливим для розвитку особистості, адже він впливає на наше сприйняття світу, формує уявлення про себе та інших. Наприклад, участь у культурних заходах, традиційних святкуваннях або навчальних програмах може розширити горизонти, дозволити зрозуміти різні точки зору та знайти спільну мову з представниками інших культур.

Соціокультурний досвід також може бути джерелом конфліктів або непорозумінь, якщо різні групи мають суперечливі цінності чи традиції. Тому важливо розвивати навички міжкультурної комунікації та толерантності, щоб зберігати гармонію в багатокультурному суспільстві. Загалом, соціокультурний досвід є ключовим елементом нашого життя, який допомагає формувати стосунки, сприяє розвитку суспільства і впливає на наше місце в ньому. Соціокультурний досвід охоплює широкий спектр взаємодій, які формують наше розуміння світу і місця в ньому. Це не лише набір знань про культуру, традиції чи звичаї, а й активний процес, у якому беруть участь індивіди та спільноти (Биков, 2010).

Танцівники часто стають носіями своїх культур, адже танець є одним з найдавніших способів самовираження. Виконуючи традиційні танці, вони передають історію, цінності та емоції свого народу. Це може включати в себе національні, етнічні або регіональні танці, які є важливою частиною культурної спадщини. Соціокультурний досвід танцівника є багатошаровим процесом, що поєднує в собі культурні, технічні, емоційні та соціальні аспекти. Це не лише виконання танцювальних рухів, а й глибоке занурення в культурний контекст, який формує його ідентичність і зв'язок з оточенням (Гекалюк, 2016).

Література

1. Бабич, О. Ю. (2021). Художньо-естетичні принципи німецького експресивного танцю у контексті розвитку сучасного танцю в ххі столітті. *Мистецтвознавчі записки*, вип. 40, с. 95-99.
2. Барнич, М. М. (2016). Майстерність актора. *Техніка «обману» : навч. посібник*, видання 2-ге, виправлене та доповнене. К.: Ліра-К, 304 с.
3. Білан, Т. О. (2015). *Історія театру: навч. посіб.* Дрогобич : редакційно-видавничий відділ ДЛПУ імені Івана Франка, с. 94.
4. Биков, С. М. (2010). Професійний підхід до сучасної хореографічної освіти в контексті синтезу основних хореографічних систем. *Вісник Міжнародного слов'янського університету*. Харків, №1, с. 12-16.
5. Бех, І. Д. (2007). Емоційні передумови мистецького світогляду. *Теоретичні та методичні засади неперервної мистецької освіти : зб. матер. наук.-методол.*, 14–15.
6. Бойко, О. С. (2018). Танцтеатр у межах традицій експресіоністського хореографічного мистецтва. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* № 1, с. 134-138.
7. Бойко, О. С. (2017). Танець-театр у сучасному європейському музично-хореографічному мистецтві. *Культура і сучасність*, вип. 2, с. 57-64.
8. Валюх, Є. В. (2021). *Танець нового часу: призма поглядів піни бауш*. Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеню магістра. Суми, с. 64.
9. Верховинець, В. М. (2005). *Теорія українського народного танцю*. Київ : Музична Україна, с. 150.
10. Гекалюк, Л. (2016). Формування творчої особистості майбутніх вчителів хореографії в процесі викладання циклу дисциплін «Режисура в танці». *Проблеми підготовки сучасного вчителя*, № 14, с. 191-197.
11. Грек, В. А. (2019). Імпровізація в хореографії: поліаспектність проявів. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*, № 2, с. 466.
12. Зінич, О. (2012). Мова пластики Джорджа Баланчіна: від естетики авангардизму до балетної неокласики. *Студії мистецтвознавчі*, 3, 24-36.

13. Зінич, О. (2009). Мова пластики в сучасному французькому балетному (пластичному) театрі: метаморфози форм руху. *Студії мистецтвознавчі*, 80-89.

14. Зінич, О. (2012). Пластична взаємодія музики та «мистецтв руху» в сучасному балеті. *Культурологічна думка: щорічних наукових праць*. Київ. Інститут культурології Національної академії мистецтв України, № 5, с. 82-88

15. Зінич, О. (2007). Пластичний театр як художній феномен в контексті інтегративних тенденцій у сучасному хореографічному мистецтві. *Українське мистецтво: зб. наукових праць*. – Київ: Видавництво ІМФЕ, вип. 7, с. 147-153.

ЯН ХУЕЙІН

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Юлія ЯКУБА

викладач

ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

КЛАСИЧНИЙ ТАНЕЦЬ ЯК ЗАСІБ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТАНЦІВНИКА

Анотація. У роботі досліджується проблема естетичного виховання. Відокремлено сутність поняття «естетичне виховання». Виділено значення естетичне виховання танцівника.

Ключові слова: естетичне виховання, танцівник, класичний танець.

CLASSICAL DANCE AS A MEANS OF AESTHETIC EDUCATION OF A DANCER

Abstract. The paper examines the problem of aesthetic education. The essence of the concept of «aesthetic education» is separated. The importance of aesthetic education of a dancer is highlighted.

Key words: aesthetic education, dancer, classical dance.

Систематичні заняття танцями з малих років сприяють всебічному розвитку дитини. Класичний танець, що виник у Європі в XV столітті, є однією з найдавніших і найвпливовіших хореографічних систем. Його чітка структура та різноманіття рухів стали основою для багатьох сучасних танцювальних стилів. XIX століття можна вважати вершиною розвитку класичного танцю. Класичний танець - це результат тривалого еволюційного процесу, в якому природні рухи поступово трансформувалися в складні технічні елементи, спрямовані на досягнення максимальної виразності та віртуозності. Сучасний класичний танець характеризується чітко визначеною

Роль педагогічної практики у формуванні методичної компетентності майбутніх викладачів фортепіано.....	293
Ralo G., Nikolai H.	
Formation of a musician's technical skills in the process of instrumental performance training.....	296
Лю Вей	
Самореалізація творчої особистості в мистецтві танцю.....	301
Ма Яньсян	
Підготовка майбутніх бакалаврів-хореографів до постановочної роботи...	303
Розуменко К. , Ключова С.	
Впровадження та застосування інноваційних методів викладання на уроках естрадного вокалу.....	306
Ян Цзе, Якуба Ю.	
Соціокультурний досвід танцівника.....	311
Ян Хуейін, Якуба Ю.	
Класичний танець як засіб естетичного виховання танцівника.....	314
Yin Congcong	
To the problem of the development of the pianist's artistic thinking as the basis of performing culture.....	316
Li Longjie, Hrinchenko A.	
The role of associative thinking in the process of learning to play the piano.....	319
Mamykina. A	
To the problem of performance and interpretation process of a pianist.....	322
Tian Yili, Hrinchenko A.	
Specific development of ensemble skills of future piano teachers.....	325
Chen Yilin, Hrinchenko A.	
Improving artistic and technical skills of future piano teachers.....	328
Чень Цзюньчжу, Реброва, О.	
Методологія художньо-творчого втілення вокального образу в освітньому процесу.....	331